

børn har to fædre eller to mødre, og jeg insisterer heller ikke på, at børn, der lever i familier, hvor der bare er én, der har forældremyndigheden, så skal have to juridiske personer som forældre.

Det er derfor, jeg sådan set synes, at vi skøjter let hen over problemstillingerne her. Vi når ikke at få belyst dem ordentligt, og det er det, jeg mest af alt begærer, men jeg tvivler på, at vi kan blive enige i det her spørgsmål. Der er holdningsmæssige forskelle, og det må vi bare konstatere, men når man tager i betragtning, hvor følelsesbetonet det er, som også fru Yvonne Herløv Andersen nævnte, og det er jeg enig i, og hvilke konsekvenser det i øvrigt har for vores syn på familie osv., så synes jeg, det er tosset uden det grundige forarbejde, der har præget lovgivningen, som jeg i øvrigt stadig væk er uenig i, at skride til denne handling. Det har man jo ikke gjort i andre lande.

Jeg ved godt, at forslaget blev varslet allerede ved første behandling sidste år, og derfor har det selvfølgelig også summert i mit baghovede, at det kan komme. Jeg troede så på grund af diskussionen om identitetsproblemer, at det ikke kom. Det er så også lige meget, men det, der jo er beklageligt ved hele processen, er, at ministeren ikke har kunnet og heller ikke har villet sende forslaget til høring, så vi kunne få den brede debat om det og også få belyst flere konsekvenser af det end dem, vi kan nå frem til i den korte debat, vi har her i dag. Jeg synes, det er noget sjusk. Jeg synes ikke, vi kan være det bekendt, heller ikke over for hinanden, uanset hvilken holdning vi så i øvrigt har til problemstillingen.

Min væsentligste anke er mere over hele processen end over, at der er nogle, der har en anden holdning, end jeg har, for det må jeg jo bare erkende i den her sag som i andre. Det kan jeg til syvende og sidst blive nødt til at leve med, uanset hvor beklageligt jeg end synes det er.

Margrete Auken (SF):

Når jeg har lyst til at gå ind i debatten, skyldes det, at jeg har været optaget af det her punkt i mange år. Siden vi lavede loven om registreret partnerskab, har der været nogle af os, der mente, at det burde være inde i loven, at stedbørn kunne adopteres. Derfor er det ikke nogen ny sag, den har været diskuteret i mange år. Jeg hørte til dem, der sagde, at vi ikke skulle have det. Så længe det var svært at få børn nok til

adoption, skulle vi ikke have den anden adoption, for da var markedet i den grad børnenes.

Jeg mener ikke, det er dårligt for børn at vokse op hos et par homoseksuelle forældre, og det har jeg heller aldrig sagt, heller ikke under debatten om retten til insemination uden at man kendte faderen. Jeg har udtrykkeligt understreget, at når barnet er født, så skal vi se på barnets tarv – det skal vi under alle omstændigheder – men her er det barnets tarv, når det vokser op hos to mennesker, som er ligeværdige med hensyn til dets opvækst – jeg vil ikke engang sige alt andet lige – at den anden også får et ansvar. Det handler om, hvorvidt den anden i det registrerede partnerskab får ret til at påtage sig det ansvar, det er at være mor eller far for det barn, det drejer sig om, hvad enten den anden også er en mor eller en far.

Derfor er det ikke en ny sag, der er kommet til. Den har været drøftet hele tiden. Vi har hele tiden drøftet den i forbindelse med adoptionsloven. Vi har drøftet den meget heftigt i forbindelse med diskussionen om anonym insemination af enlige, og det er relevant, den kommer med her.

Jeg vil bare understrege, at jeg simpelt hen er lidt ked af, at Kristeligt Folkeparti roder de andre spørgsmål ind i denne sag, for de gør det uklart. Det her, det drejer sig om, at hvis man vil anerkende det registrerede partnerskab – det ved jeg så ikke om Kristeligt Folkeparti vil, det er jo selvfølgelig det, man ikke vil – og det vil det meget, meget store flertal af os herinde, så er det bestemt i barnets tarv, at den anden part i det registrerede partnerskab får ret til at påtage sig fuldt forældreansvar for det barn, som er i det fællesskab.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg skal tilkendegive regeringens holdning til de ændringsforslag, som indgår i debatten her ved andenbehandlingen.

For så vidt angår det ændringsforslag, der er stillet af Kristeligt Folkeparti om at opdele lovforslaget i to, kan regeringen tilslutte sig det på baggrund af de synspunkter, som flere ordførere har været inde på, nemlig af kollegiale hensyn til bl.a. Kristeligt Folkeparti.

Det gør det muligt for Kristeligt Folkeparti at stemme for den del af lovforslaget, som også dette parti kan tilslutte sig.

For så vidt angår den anden del, det, der jo har optaget debatten meget, nemlig stedbarns-adoption for homoseksuelle, er jeg ganske enig